

PERIKELEN ROND HET EERSTE GROENTEHAPJE januari 1998

Onze oudste is nu zes maanden. Al een tijdje krijgt hij dagelijks z'n fruithapjes, en nu is hij toe aan het groentehapje. We eten vanavond ovenschotel met sperziebonen, rijst en gehakt en voor Reinier zal ik een paar boontjes apart koken, puur en zonder zout. Een groots moment.

Nadat ik de boontjes heb schoongemaakt ga ik naar boven Reinier verschonen, terwijl mijn man Stijn het eten verder afmaakt. Als ik even later met Reinier op de arm naar beneden kom, trekt Stijn bleek weg: alle boontjes zitten in de ovenschotel! Vergeten er een paar te bewaren... Nou ja, niet erg, er zijn nog meer boontjes in de ijskast. Reinier geven we nu maar een flesje melk.

Na het eten kook ik alsnog een paar boontjes in een pannetje water. Maar na een kwartiertje blijkt het pannetje helemaal te zijn droog gekookt... Alle boontjes zwart, en de pan nog zwarter! We brengen Reinier maar naar bed, want dit wordt niks. Maar zo gauw geef ik het niet op. Ditmaal kook ik een handvol boontjes in de magnetron. En kijk: het lukt, ze komen er gaar en eetbaar uit.

Maar nu de volgende stap: de boontjes moeten worden gepureerd. En hoe moet dat nu weer?!? Een banaan laat zich heel gemakkelijk prakken, en een peer ook. Maar boontjes blijven stukjes, hoe behendig je ook met die vork in de weer gaat. Ook de keukenmachine biedt geen uitkomst voor zo'n klein beetje groente. Dan maar het grote Baby- & Kindboek erbij. O

ja, er staat dat de groente gezeefd moet worden. Na een tijdje zoeken vissen we een theezeefje uit de keukenla. Na driftig zeven (de lepel is inmiddels krom) ontstaat er een gifgroen papje. In de zeef blijft een onduidelijke smurrie over van velletjes en andere stukjes. Inmiddels is het elf uur 's avonds en de boontjes zijn steenkoud. Ze smaken werkelijk nergens naar.

Wat doen we? Toch nog maar proberen wat Reinier ervan vindt? Eerst opwarmen dan? Ach, een fruithapje is per slot van rekening ook koud. Maar nu krijgen we te maken met Reinier zelf. Hij is het weliswaar wel gewend om op dit uur van de dag gewekt te worden, maar krijgt gewoonlijk alleen heerlijk warme moedermelk voorgeschoteld. En inderdaad: van experimenteren met nieuwe hapjes blijkt hij midden in de nacht niet gediend. Het wordt een drama. Tussen z'n snikken door zie je hem denken: "Papa, mama, hou toch op met deze smurrie, geef me toch gewoon wat te drinken!"

Morgen proberen we het nog eens. Nu gaan we slapen. Allemaal.

Minke Hylarides, Utrecht